

Indenrigs- og Sundhedsministeriet

Dato:
Kontor: Regional sundhed
J.nr.: 2003-12140-54
Sagsbeh.: LCH
Fil-navn: Dokument 2

**Besvarelse af spørgsmål nr. L 140 – Spørgsmål 96,
som Sundhedsudvalget har stillet til indenrigs- og
sundhedsministeren den 2. maj 2006**

Spørgsmål L 140 - Spørgsmål 96:

”Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 2. maj 2006 fra Medborgernes Menneskerettighedskommission, jf. L 140 - bilag 21.”

Svar:

Med henvisning til psykiatrilovsundersøgelsen fra 1996 anfører Medborgernes Menneskerettighedskommission (MM), at der er sket en stigning i anvendelsen af tvang på grund af psykiatriloven. Den måde at anskue problemstillingen på er jeg helt uenig i.

Der er mange faktorer, der spiller ind, når omfanget af anvendelsen af tvang skal vurderes, herunder registreringspraksis, ændret registreringsmetode i 1999, kulturer på afdelingerne, patienternes sygdomsbillede o.s.v.

Jeg er dog glad for, at MM er enig i regeringens målsætning om, at tvangen skal nedbringes, samt at MM er opmærksom på erfaringerne fra det nationale kvalitetsprojekt om anvendelse af tvang i psykiatrien. De gode erfaringer har netop været anvendt som inspiration til det fremsatte lovforslag, f.eks. med hensyn til hvordan vi nedbringer længden og antallet af bæltefikseringer. Pligt til eftersamtaler er et andet eksempel på, at regeringen i lovforslaget er optaget af at fremme initiativer, der kan nedbringe tvangen.

Det, at der nu bliver iværksat en såkaldt 2. bølge af det nationale kvalitetsprojekt om tvang i psykiatrien, så endnu flere afdelinger kan få kendskab til metoden, samt et selvstændigt projekt i børne- og ungdomspsykiatrien, vil bidrage yderligere til at nedbringe anvendelsen af tvang.

I relation til forslaget om tvungen opfølgning efter udskrivning henviser jeg til mine tidligere besvarelser herom.